

แนวทางการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพขององค์กรเอกชน ด้านการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของสตรี

The Guidelines for Effective Communication of Non-governmental Organizations in Promoting the Rights of Women

ธีรวันท์ โอภาสบุตร*

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของบทความนี้เพื่อนำเสนอแนวทางการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนด้านการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของสตรี ผ่านสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล รวมถึงการพิจารณาทำความเข้าใจในกลุ่มเป้าหมาย และหาแนวทางการประสานความร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ เพื่อให้องค์กรสามารถกำหนดกลยุทธ์และกลวิธีในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง อันนำมาซึ่งการบรรลุวัตถุประสงค์ในการยุติความรุนแรงและการเคารพในสิทธิมนุษยชนของสตรี

คำสำคัญ: การสื่อสาร, องค์กรเอกชน, สิทธิมนุษยชนของสตรี

Abstract

The purpose of this article is to propose the guidelines for effective communication of non-governmental organizations in promoting the rights of women through the mass media, specialized media and personal media, including understand the target audience and find ways to collaborate with other organizations. So organizations can customize the strategies and tactics to communicate correctly. This brings to achieving the objective of ending the violence and respect the human rights of women.

Keywords: Communication, Non-governmental Organizations, Rights of Women

บทนำ

ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานที่เป็นหลักสำคัญที่สุดของสังคม ทำหน้าที่หล่อหลอมและขัดเกลาความเป็นมนุษย์ให้แก่สมาชิกของครอบครัว ด้วยการอบรมเลี้ยงดู ให้ความรัก ความเอื้ออาทร ความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน พร้อมทั้งปลูกฝังคุณธรรม

จริยธรรม ค่านิยม และถ่ายทอดวัฒนธรรมของสังคมให้แก่สมาชิกในครอบครัว เพื่อให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีความพร้อมที่จะทำงานอย่างเต็มที่และสร้างสรรค์ เป็นพลังสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติต่อไป ดังนั้น ครอบครัวจึงมีความสำคัญ

* อาจารย์ประจำสาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

และมีอิทธิพลที่สุดต่อชีวิตของทุกคน (กัลยพัชร บัทรสมบูรณ์, 2551)

แต่อย่างไรก็ตามในหลายทศวรรษที่ผ่านมาสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเกิดขึ้นเป็นอย่างมาก อันเป็นผลพวงมาจากการพัฒนาประเทศตามแนวคิดการพัฒนาระบบหลักหรือการพัฒนาที่เดินตามการชี้แนะของประเทศตะวันตก สถาบันครอบครัวก็เป็นภาคส่วนหนึ่งที่ถูกเชื่อมโยงเข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เกิดขึ้น ทำให้ต้องเผชิญกับสภาพการณ์เปลี่ยนแปลงอันเป็นผลมาจากปัจจัยภายในครอบครัวและปัจจัยแวดล้อมในชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยสภาพเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งเปลี่ยนแปลงตามกระแสโลกาภิวัตน์ และความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสมัยใหม่ จึงทำให้เกิดผลกระทบต่อแบบแผนการดำเนินชีวิตของครอบครัวได้เปลี่ยนแปลงไป จะเห็นได้ว่าครอบครัวไทยมีลักษณะหลากหลายยิ่งขึ้น และสมาชิกในครอบครัวมีวิถีชีวิตที่แตกต่างไปจากเดิม การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอาจยังผลให้เกิดความสั่นคลอนของสถาบันครอบครัว โดยเฉพาะด้านโครงสร้างและความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในครอบครัวที่มีต่อกัน ซึ่งลักษณะปัญหาครอบครัวที่เห็นได้ชัดเจน คือ ครอบครัวไม่สมบูรณ์แบบ (Uncompleted family) เช่น ครอบครัวหญิงหรือมารดานอกสมรส (Unmarried mother) หรือบิดานอกสมรส (Unmarried father) และครอบครัวแตกแยก (Broken home) ซึ่งมีสาเหตุมาจากการทะเลาะวิวาทบาดหมางของคู่สมรส หรือเกิดจากการที่สิ่งแวดล้อมเป็นสาเหตุของความแตกแยก หรือการแตกสลายของครอบครัวจากการแยกกันอยู่ หย่าร้าง ทอดทิ้งของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และพบว่าปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อให้เกิดปัญหาครอบครัวที่สำคัญยิ่งประการหนึ่ง คือ ความรุนแรงในครอบครัว ปัจจุบันความรุนแรงต่อสตรีเป็นกระแสสากลที่ทั่วโลกตื่นตัว องค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิสตรีก็ได้เพิกเฉยและยังหาทางป้องกันและแก้ไขปัญหานี้ให้ได้ อย่างจริงจัง แม้ว่าจะมีการรณรงค์การยุติความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับสตรีอยู่บ่อยครั้ง แต่เมื่อผู้หญิงที่ประสบ

ปัญหาเหล่านี้ไม่อาจหาทางออกได้ หรือจัดการได้เองเพียงลำพังในครอบครัว มีความจำเป็นต้องขอรับความช่วยเหลือจากสังคมภายนอก ซึ่งปัจจุบันมีหน่วยงานทั้งของภาครัฐและเอกชนจำนวนหนึ่งคอยให้ความช่วยเหลือแก่เหยื่อหรือผู้ประสบปัญหา แต่เนื่องจากการจัดการจากภาครัฐยังไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหาและการเข้าช่วยเหลือสตรีที่ได้รับความรุนแรงจากคู่ของตนได้ดีเท่าที่ควร จึงทำให้มีองค์กรเอกชนหลายองค์กรที่เข้ามาช่วยเหลือ ซึ่งมีหน้าที่ในด้านการแก้ไขปัญหาและการช่วยเหลือสตรีที่ได้รับความรุนแรง ตลอดจนการป้องกันปัญหาที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงในครอบครัว (กัลยพัชร บัทรสมบูรณ์, 2551) อย่างไรก็ตามการให้ความสำคัญกับกลยุทธ์การสื่อสารและการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ขององค์กรพัฒนาเอกชนด้านการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของสตรีนั้นเป็นเรื่องที่ต้องนำมาพิจารณา เพราะปัญหาความรุนแรงต่อสตรีเป็นเรื่องที่มีผลต่อสังคมในวงกว้าง และการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพขององค์กรนั้นเป็นปัจจัยสำคัญที่สามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้

ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องศึกษาถึงแนวทางการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนด้านการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของสตรี เพื่อให้องค์กรสามารถใช้การสื่อสารในการดำเนินงานที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จ โดยผู้เขียนได้เสนอแง่มุมที่ควรนำมาพิจารณาประกอบการดำเนินการสื่อสารเพื่อการประชาสัมพันธ์ขององค์กรเอกชนด้านการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของสตรีดังต่อไปนี้

พินิจ พิจารณากลุ่มเป้าหมาย

ในขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาข้อมูลในด้านของประชาชนผู้รับสารที่ทางองค์กรต้องการที่จะสื่อสารด้วย ในที่นี้คือสตรีที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัวและต้องการเข้ามาได้รับความช่วยเหลือ กล่าวคือ การทำการประชาสัมพันธ์ในกิจกรรมหรือโครงการใด ๆ นั้น ต้องมีการศึกษากลุ่มผู้รับสาร

เป้าหมายโดยพิจารณาทั้งจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก เช่น สภาวะทางจิตใจต่างๆที่เป็นผลมาจากความรุนแรง สิ่งที่สตรีที่ประสบปัญหาความรุนแรงต้องการให้องค์กรช่วยเหลือ ความคาดหวังของสตรีที่ประสบปัญหาความรุนแรงที่หวังจะได้รับจากการตัดสินใจขอรับความช่วยเหลือ ความน่าเชื่อถือขององค์กรที่ให้ความช่วยเหลือ เป็นต้น กล่าวได้ว่าเป็นการเริ่มต้นทำการสื่อสารประชาสัมพันธ์ที่อยู่บนพื้นฐานของการทำความเข้าใจกับกลุ่มเป้าหมายก่อน ซึ่งจะทำให้ข่าวสารที่องค์กรเผยแพร่ออกไปมีประสิทธิภาพในการเข้าถึงและเป็นที่เข้าใจของกลุ่มเป้าหมาย

ผู้เขียนเห็นว่าองค์กรพัฒนาเอกชนด้านการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของสตรี ควรกำหนดกลุ่มเป้าหมายโดยแบ่งออกเป็นกลุ่มสตรีผู้ประสบปัญหาการใช้ความรุนแรง และกลุ่มที่คาดหวังจะให้เป็นแนวร่วม เช่น กลุ่มที่เป็นผู้ผ่านพ้น คือกลุ่มที่เคยประสบปัญหาและสามารถแก้ไขปัญหาได้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการออกแบบการสื่อสารในขั้นต่อไป

สื่อสารอย่างไรในสื่อมวลชน?

จากที่ได้ศึกษาข้อมูลในด้านของผู้รับสารแล้ว เพื่อเป็นการกำหนดกลยุทธ์และกลวิธีในการเผยแพร่ข่าวสารประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางการสื่อสารให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด ควรพิจารณาในประเด็นดังต่อไปนี้

1. กำหนดประเด็นในการทำประชาสัมพันธ์จากสถานการณ์ปัจจุบันที่สังคมกำลังให้ความสนใจและกำลังอยู่ในกระแสสังคม เช่น การกำหนดช่วงเวลาดำเนินกิจกรรมโดยใช้วันสำคัญที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิง ซึ่งจะสามารถดึงดูดความสนใจจากสื่อมวลชนได้เป็นอย่างดี

2. ข่าวประชาสัมพันธ์ที่ทางองค์กรส่งไปยังสื่อมวลชนนั้นต้องมีใจความหลัก (Key Message) ที่ชัดเจน ควรอธิบายประเด็นปัญหาให้ตรงประเด็นชัดเจน และง่ายต่อการทำความเข้าใจ ที่สำคัญควรหลีกเลี่ยงการรายงานข่าวที่ทำให้ผู้หญิงที่ตกเป็นข่าวกลายเป็นจำเลยของสังคมและตกเป็นเหยื่อของ

หนังสือพิมพ์ ดังที่ มณฑกานต์ เชื่อมชิด (2545) ได้ศึกษาเรื่องสตรีกับการถูกทำให้เป็นเหยื่อในหนังสือพิมพ์และชีวิตหลังผ่านพ้น ว่าเกิดจากการที่นักข่าวรายงานข่าวตามกรอบ “การเล่าเรื่อง” ที่ได้วางไว้ ซึ่งประกอบไปด้วย 1. รายละเอียดของเหตุการณ์ 2. รายละเอียดของภูมิหลังเหตุการณ์และภูมิหลังของผู้หญิงที่ตกเป็นข่าว 3. ผลต่อเนื้อเรื่องของเหตุการณ์ 4. ปฏิกิริยาจากฝ่ายต่าง ๆ และ 5. การใช้ภาษาที่มีการให้คุณค่าและชอนนัยยะเอาไว้ เพราะการให้ความหมายของผู้หญิงที่ตกเป็นข่าวต่อการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์นั้นมีความแตกต่างจากสิ่งที่หนังสือพิมพ์ได้รายงาน เพราะผู้หญิงที่ตกเป็นข่าวจะตีความเหตุการณ์จากสิ่งที่ตนเองประสบมา เป็นการบอกเล่าถึงประสบการณ์เฉพาะตัว ในขณะที่หนังสือพิมพ์จะตีความจากแนวคิดหลักหรืออุดมการณ์หลักของสังคม

3. การสร้างสรรค์กิจกรรมขององค์กรผ่านทางสื่อมวลชนต้องทำให้เห็นการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม เข้าถึงได้ง่าย และสร้างความรู้สึกร่วมกับกลุ่มเป้าหมายและประชาชนทั่วไป การเชิญศิลปินดาราร่วมงานเป็นกลยุทธ์ที่ควรนำมาใช้เพราะสามารถเรียกร้องความสนใจจากสื่อได้ และทำให้ประชาชนเปิดรับข่าวสารเพิ่มมากขึ้น

4. การเผยแพร่ข่าวสารประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชนต้องนำเสนอรูปแบบและเนื้อหาของข่าวให้เหมาะสมกับธรรมชาติของสื่อมวลชนแต่ละประเภท เพราะพื้นที่ในการนำเสนอข่าวของสื่อมวลชนแต่ละประเภทมีความแตกต่างกัน อีกทั้งรูปแบบการนำเสนอข่าวของสื่อแต่ละสำนักก็ต่างกันออกไปอีกด้วย

5. องค์กรควรคำนึงถึงการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับสื่อมวลชนและวางตนให้พร้อมที่จะเป็นข่าวบุคลากรในองค์กรต้องพร้อมที่จะให้ข่าว ให้ความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์หรือให้ข้อมูลกับสื่อมวลชน เพราะการเผยแพร่ข่าวประชาสัมพันธ์ขององค์กรส่วนใหญ่เป็นการขอความร่วมมือจากสื่อมวลชน โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายในการซื้อพื้นที่สื่อ ดังนั้นการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับสื่อจะทำให้ข่าวสารได้รับการเผยแพร่มากขึ้น

อย่าละเลยการใช้สื่อเฉพาะกิจเพื่อสร้างพฤติกรรม

การให้ข้อมูลรายละเอียดที่ชี้ให้เห็นข้อเท็จจริง ความสำคัญและประโยชน์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสามารถทำได้ผ่านสื่อเฉพาะกิจต่าง ๆ เพราะสื่อเฉพาะกิจมีความสำคัญในด้านการช่วยให้เกิดการช่วยเหลือผู้หญิงหรือยุติความรุนแรงที่เกิดขึ้นได้ด้วย

1. ควรปรับเปลี่ยนรูปแบบการนำเสนอข่าวประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อเฉพาะกิจ ให้มีลักษณะที่ผู้รับสารสามารถมีส่วนร่วมได้ องค์กรควรเพิ่มสื่อเฉพาะกิจประเภทใหม่ ๆ มีการใช้ความคิดสร้างสรรค์ ออกแบบสื่อให้ทันสมัย และเร้าความสนใจของกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้งทำให้เป็นสื่อที่ผู้รับสารสามารถส่งต่อหรือนำไปใช้ประโยชน์ในรูปแบบอื่นได้ ที่สำคัญควรสื่อสารด้วยเนื้อหาที่เข้าใจง่าย

2. องค์กรควรหาแนวร่วมในการจัดทำและเผยแพร่ข่าวประชาสัมพันธ์ทางสื่อเฉพาะกิจ เช่น หน่วยงานที่ดำเนินงานเกี่ยวกับสิทธิสตรี หรือองค์กรสุขภาพ โรงพยาบาลต่างๆ เพราะสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายและเพิ่มช่องทางการสื่อสารได้มากขึ้น โดยที่องค์กรอื่น ๆ ต่างก็ต้องการมีภาพลักษณ์เรื่องการมีส่วนสนับสนุนในการรณรงค์ด้านสิทธิสตรีเช่นกัน

ได้ใจที่สุดต้อง “สื่อบุคคล”

ผู้หญิงที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัวส่วนใหญ่ที่ตัดสินใจเข้ารับความช่วยเหลือจากองค์กรพัฒนาเอกชน เนื่องมาจากเกิดความประทับใจและมีความรู้สึกที่ดีต่อเจ้าหน้าที่ไม่ว่าจะเป็นนักสังคมสงเคราะห์ ทนายความ อาสาสมัครที่มีการแสดงออกด้วยความเป็นมิตร ความเป็นกันเอง ความจริงใจพร้อมที่จะให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือ จนเกิดความไว้วางใจและความมั่นใจในระดับหนึ่งที่จะยอมพูดคุย ปรึกษา บอกเล่าเรื่องราวต่างๆ ให้ฟังและเป็นจุดเริ่มที่จะสร้างความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้น จึงถือเป็นปัจจัยหลักสำคัญที่ทำให้ผู้หญิงตัดสินใจเข้ารับความช่วยเหลือ (กัลยพัชร บัตรสมบุรณ์, 2551) เช่นเดียวกับที่ นิรมล บางพระ (2547) ศึกษาเรื่องการสื่อสาร

ของมูลนิธิผู้หญิงในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสตรีพบว่า สื่อที่ดีที่สุดในการสื่อสารระหว่างมูลนิธิผู้หญิงกับสตรีที่เข้ารับบริการ คือ สื่อบุคคล เพราะสื่อบุคคลเป็นสื่อที่เข้าถึงผู้ที่ประสบปัญหาได้ เนื่องจากผู้ประสบปัญหามีความเชื่อใจและสามารถปรึกษาแก้ไขปัญหาร่วมกันได้ สื่อบุคคลที่สำคัญคือ อาสาสมัครของมูลนิธิที่ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางระหว่างมูลนิธิกับประชาชนในพื้นที่ ในการให้ความรู้และข้อมูลที่ถูกต้องในสิ่งที่มูลนิธิต้องการสื่อสารให้กลุ่มเป้าหมายได้เข้าใจ และบรรลุวัตถุประสงค์ที่มูลนิธิตั้งไว้

ในที่นี่ผู้เขียนขอเสนอแนะถึงบทบาทของสื่อบุคคลคือ บทบาทเจ้าหน้าที่รณรงค์และเจ้าหน้าที่อาสาสมัคร ซึ่งหน้าที่นี้จะต้องแสดง 2 บทบาท คือ บทบาทของนักสื่อสารเพื่อทำการประชาสัมพันธ์ และบทบาทนักพัฒนา คุณลักษณะของเจ้าหน้าที่รณรงค์และเจ้าหน้าที่อาสาสมัครที่ดี จึงไม่ได้มีแค่ทักษะการสื่อสารไปยังประชาชนเป้าหมายเท่านั้น แต่ยังต้องทำหน้าที่เป็นผู้ส่งเสริมให้เกิดความรู้ในเรื่องการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของสตรีในเวลาเดียวกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- **ผู้ให้ความกระจ่าง** โดยการสื่อสารเพื่อสร้างความกระจ่างในเรื่องการดำเนินงานขององค์กรในด้านต่างๆ เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับประชาชน เพื่อไม่ให้เกิดความเคลือบแคลงใจในการปฏิบัติงานขององค์กรพัฒนาเอกชน

- **ผู้รับฟังความคิดเห็น** หรือรับฟังเสียงที่มาจากประชาชน โดยคอยรับฟังปฏิกิริยาตอบกลับของประชาชนที่เกี่ยวกับการจัดโครงการรณรงค์หรือเกี่ยวกับตัวองค์กร เพื่อนำมาปรับปรุงการสื่อสารให้ดียิ่งขึ้น

- **ผู้ที่ชี้แนะ** เจ้าหน้าที่รณรงค์และเจ้าหน้าที่อาสาสมัครต้องเป็นผู้ริเริ่มทางความคิดและจุดพลังในการปกป้องรักษาสิทธิมนุษยชนของสตรีให้เกิดขึ้นกับประชาชน เป็นผู้กระตุ้นให้ประชาชนเกิดจิตสำนึกในเรื่องการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของสตรีผ่านการสื่อสาร

- **ผู้ชี้แนะ** โดยทำหน้าที่เป็นผู้ให้ความรู้ชี้แนะแนวทางในการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เป็นผู้คิด

วิเคราะห์แนวทางการแก้ปัญหาสิทธิมนุษยชนของสตรีด้านต่าง ๆ

• **ผู้สนับสนุน** โดยทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนให้กลุ่มบุคคลหรือองค์กรต่าง ๆ ตื่นตัวในการเข้าร่วมทำหน้าที่เป็นผู้ส่งสาร โดยเฉพาะกลุ่มที่เคยได้รับผลกระทบจากปัญหาสิทธิมนุษยชนของสตรี เจ้าหน้าที่ต้องทำการกระตุ้นให้กลุ่มที่เคยมีประสบการณ์ตรงเปลี่ยนบทบาทมาทำหน้าที่เป็นผู้ส่งสาร

ออกค้นหาแนวทางร่วม

การดำเนินงานขององค์กรพัฒนาเอกชนด้านการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของสตรีควรอาศัยแรงสนับสนุนจากกลุ่มองค์กรอื่น หรือถึงหน่วยงานต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมด้วย จึงขอเสนอข้อควรพิจารณาในการประสานความร่วมมือกับกลุ่มองค์กรอื่น

1. ในการช่วยเหลือผู้หญิงที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัวจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคคลในแต่ละสาขาวิชาชีพต่าง ๆ จากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีความสามารถและความพร้อมเข้ามาสนับสนุนและช่วยเหลือ ควรมีการจัดประชุมเพื่อสร้างความร่วมมือ หลายครั้งจะมีวิทยากรจากสถาบันต่างๆซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์สูงในการแก้ปัญหา ทำให้ผู้เข้าร่วมการประชุมเกิดการแลกเปลี่ยนปัญหาการทำงาน และส่งผลให้เกิดการประสานงานส่งต่อผู้ที่ขอรับบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กัลยพัชร บัตรสมบุรณ์, 2551) ในการประชุมแต่ละครั้งนั้นควรมีลักษณะการสื่อสารที่ไม่เป็นทางการ มีรูปแบบที่เป็นกันเอง เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เข้าประชุม ภาษาที่ใช้ในการประชุมนั้นใช้ภาษาที่สามารถเข้าใจได้ง่าย และไม่เน้นทางด้านวิชาการมากเกินไป

2. ประสานความร่วมมือกับองค์กรธุรกิจ โดยจัดกิจกรรมรณรงค์การแก้ปัญหายุติความรุนแรงต่อสตรีร่วมกัน องค์กรพัฒนาเอกชนด้านการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของสตรีควรทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการคิดแผนการดำเนินกิจกรรมรณรงค์และนำไปเสนอต่อองค์กรธุรกิจ โดยให้องค์กรธุรกิจเป็นผู้สนับสนุน เพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาอย่างตรงจุด และควรใช้ความ

สัมพันธ์ที่องค์กรธุรกิจมีอยู่เดิมเพื่อประสานความร่วมมือกับกลุ่มบุคคลอื่น ๆ ทั้งนี้ถ้ากิจกรรมรณรงค์มีกลุ่มเป้าหมายเป็นคนในพื้นที่ องค์กรต้องนำเสนอกิจกรรมให้องค์กรธุรกิจที่ตั้งอยู่ในพื้นที่นั้นพิจารณา เพราะมีความเป็นไปได้สูงที่จะได้รับความร่วมมือ หรือพิจารณาจากรูปแบบการดำเนินงานขององค์กรธุรกิจนั้นๆว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นที่องค์กรต้องการรณรงค์หรือไม่

3. ประสานความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา เพราะสถาบันการศึกษาเป็นเป้าหมายลุ่มพหุวัฒนธรรมอันสำคัญของประชาชนในสังคม โดยเสนอตัวเป็นผู้ร่วมสนับสนุนกิจกรรมรณรงค์เกี่ยวกับการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของสตรีที่มีการจัดขึ้นในสถาบันการศึกษา ให้คำแนะนำด้านการยุติความรุนแรงต่อสตรีและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างสถาบันศึกษากับชุมชน อีกทั้งองค์กรควรให้เจ้าหน้าที่รณรงค์ทำการประชาสัมพันธ์โครงการที่เกี่ยวกับการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของสตรีไปยังสถาบันการศึกษา ในรูปแบบการปลูกฝังความรู้ และสร้างกิจกรรมในชุมชน

โดยสรุปแล้วการใช้ความรุนแรงต่อสตรีเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อสังคมทั้งทางตรงและทางอ้อมที่ก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจ บั่นทอนความปกติสุขของครอบครัวและสังคม ทั้งยังสะท้อนให้เห็นถึงความอ่อนแอของกลไกคุ้มครองสิทธิประชาชนของรัฐอีกด้วย จากปัญหาของการใช้ความรุนแรงต่อสตรีหากผู้หญิงที่ประสบปัญหาได้มีโอกาสเปิดเผยความรู้สึกที่แท้จริงออกมาเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหา และให้ องค์กรพัฒนาเอกชนด้านการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของสตรีได้สามารถดำเนินการช่วยเหลือได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จะเห็นได้ว่าการสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการให้ความช่วยเหลือได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำความเข้าใจกับแนวทางการสื่อสารผ่านกระบวนการสื่อสารของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและกลยุทธ์กลวิธีการสื่อสารขององค์กรผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ ที่มีส่วนในการให้ความช่วยเหลือสตรีที่ประสบปัญหาให้กลับมายอมรับและเคารพตนเองในฐานะมนุษย์ที่มีศักดิ์ศรีและใช้ชีวิต

ในบริบทนี้การมองปกติ

กัลยพัชร บัตรสมบุญ. (2551). กลยุทธ์การสื่อสารของมูลนิธิเพื่อนหญิงในการช่วยเหลือสตรีที่ประสบปัญหา
ความรุนแรงในครอบครัว (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
กรุงเทพฯ.

นิรมล บางพระ. (2547). การสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของสตรี พ.ศ. 2527-
พ.ศ. 2547 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

มนทกานต์ เชื่อมจิต. (2545). สตรีกับการถูกทำให้เป็นเหยื่อในหนังสือพิมพ์และชีวิตหลังผ่านพ้น (วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
